

Bethlen Gábor református Gimnázium és Szathmáry Kollégium

12.B osztály

2023 október 02-06

diáklétszám: 38 fő

Kísérő pedagógusok száma: 4 fő

Október 2-án reggel fél hétkor indultunk a Cseresnyés kollégium parkolójából. A határig vezető út, ahogyan a Méhkeréki határátlépés is zavartalan volt. Az első megállónk Nagyszalontán volt, ahol az idő rövideje miatt sajnos csak pénzt tudtunk váltani, a csonkatornyot csak a buszból szemléltük. Az első nagyobb, és nagyon tartalmas megálló Kolozsváron volt. Fantasztikus idegenvezetést kaptunk. Megcsodálhattuk a Farkas utcát, élvezettel hallgattuk a Mátyás szobor történetét, és a hozzá fűződő legendákat. A Szent-Mihály templom építéséről is megtudtunk számos legendát. Utána a középkori hangulatú kis utcácskán át értünk el a Mátyás házig. Sajnos a rendelkezésünkre álló idő rövid volt ahhoz, hogy megfelelő alapossággal végig szemléljük a várost. Későn, 7 óra után értünk a szállásra, ahol nagyon finom és meleg vacsora várt ránk.

Október 3-án a reggeli után az általunk fogadott szekér, Szilárd vezetésével körbevezette a csoportot a környező vidéken. Szép lassan, sokszor megállva értük el a Firtos kilátót, ahol egy-két gyermeknek még kedve volt hegyre futó versenyt játszani. Út közben a biológia szakos osztályrészrel szépen áttekinthettük a növényrendszertant, a növényélettant, élőben láthatták a különböző típusú társulásokat. Alföldiként nagyon jó volt látni a bükkerdő valóban egyforma fáit, sötétségét, az aljnövényzet és cserjeszint hiányát. Az erdő őszi aszpektusa mellett hirtelen előbukkanó nyílt cserjések, majd a hatalmas zárt gyepek mind alkalmat adtak az eddig könyvekből merített tudás megtapasztalására. A Firtos kilátó után Énlakán megnéztük a kazettás mennyezetű templomot, meghallgattuk a falu történetét és a szokásait. A csapat igen fáradtan, egyre elcsigázottabban bandukolt hazafelé. A 21 km-es túra után mindenkinek jól esett a meleg vacsora.

Október 4-én következett a hargitai látogatás. A diákok nagyon élvezték a traktorral való kocsikázást. A mellettünk lévő táj fantasztikus volt. Az előző napi sor folytatva, elértük a fenyvesek zónáját. Ahol a sötétség még mélyebb, mint az előző napi bükkösben, ahol az aljnövényzet csak a moha, de a leggyönyörűbb összefüggő zöld szőnyeget alkotja köveken, fatörzsön. Itt-ott egy két páfrány próbálkozott némi fényhez jutni, de gondosan figyelve arra, hogy ne legyen túl sok. Út közben láttunk rókát, szarvast, de medvére egész úton hiába vártunk. A pihenőhöz érve már nehezebbre esett a gyerekeknek a séta, de szerencsére csak sikerült mindannyiunknak feljutni a kopjafákig. Útközben a törpe borókás lenyűgöző látványa kényeztetett. A csúcson elénekeltük a Himnuszt, majd indultunk lefelé. Sok időnk nem maradt, hiszen a traktor már nagyon szeretett volna indulni, így a pihenőnél legfeljebb 1-2 palacsinta férhetett bele. Székelyudvarhelyen megnéztük a szoborparkot, és a várost mindenki szabadon felfedezhette. Volt, aki egy ismert youtuber házáat kereste meg, volt aki a vasszékely mögötti kollégiumokat, gimnáziumokat.

Október 5-én első programként a Korondi vásárba mentünk. Az ott töltött 45 perc megsokszorozódhatott volna. Fantasztikusan szép porcelánok, főkéntök kerültek a buszra, és persze különleges lekvárok, mézek, padlizsánkrémek. A Parajdi sóbánya zsúfolt buszán érkeztünk a sok-sok lépcsőfokhoz, melyen keresztül a hatalmas termékből álló bányába jutottunk. Játék hátán játék, igazi szórakoztató központ. Elég keveset őrzött meg bánya jellegéből, csak egy apró múzeumrész jelzi, hogy itt valaha bányásztak. Részemről ez a programot biztosan kihagynám egy következő túrán. Főleg, hogy a buszon magyar szavakat hallva leköpték 1-2 diákomat, ami igazán negatív élmény maradt.

Szováta viszont a Rózsa utca ódon házaival, szállóival, múltidéző hangulatával igazán varázslatos élményt nyújtott. A tavat csapatosan sétáltuk körbe, utána mindenki számára nagyon felüdítő volt a szabadidő.

Október 6-án a reggeli után elbúcsúztunk szállásadóinktól, és Kolozsvár felé vettük az irányt. Talán a legcsodálatosabb élmény volt. A középkorból itt ragadt, érintetlen óváros. Különös, egymást alig fél méterrel túlnyúló házakkal, melynek apró falain még két ablak elfér. Hatalmas macskaköves utcái valóban nem csak utánozni akarják a múltat, ahogyan a diáklépcső sem.

Köszönjük a szervezőknek, a szállásadóknak az élményekkel teli utat, a finom reggelit és vacsorát. A sofőröknek a biztonságos utat, a jókedvet út közben, az együttműködést.

